

XI.

Бисмаркъ бѣ отреденъ още отъ по-рано за прѣдсѣдатель на конгреса; освѣнъ него баронъ Вертеръ и князь Хохенлое прѣдставляваха Германия. Другитѣ прѣдставители бѣха: за Русия — князь Горчаковъ, графъ Шуваловъ и баронъ д'Убриль; за Англия — Биконсфилдъ, Сализбури и Лордъ Ото Русель; за Австро-Унгария — графъ Андраши и графъ де Кароли; за Франция — Вадингтонъ, графъ де Сентъ-Валие и Депрецъ; за Италия — графъ Корти и де Лоней; за Турция — Каратеодори паша, Садуллахъ-бей и Мехмедъ-Али-паша.

Още отъ първото засѣдание Англия започнала атака противъ Русия. Биконсфилдъ се повдигналъ противъ присѣтствието на руски войски близо до Цариградъ. Горчаковъ и Шуваловъ отговорили рѣзко на това; ясно бѣ още отъ първото засѣдание, че между рускитѣ и английскитѣ прѣдставители ще има жестоки борби.

Изобщо програмата на конгреса може да се резюмира въ тия нѣколко точки: българскиятъ въпросъ, опрѣдѣляне границитѣ на Гърция, Босна и Херцеговина, отсѣждане Бесарабия на Русия, свободно плаване по Дунава, военното обезщетение, арменскиятъ въпросъ и найсетѣ Босфора и Дарданелитѣ.

По прѣдложението на Бисмарка, въпроса за България се разгледалъ пръвъ. Сализбури прѣдложилъ да се раздѣли България на двѣ, отъ Балкана; южнитѣ ѝ граници да се отдалечатъ отъ Архипелага. Шуваловъ се противѣлъ на това, като искалъ поне да се приематъ за България границитѣ, прѣдвидени въ Цариградската конференция. Английскитѣ, рускитѣ и австро-унгарскитѣ прѣдставители размѣнили мнѣнията си по тоя въпросъ вънъ отъ засѣданията, които за България траяли 4 дена (отъ 10 до 14 юний) и рѣшили, щото Санъ-Стефанска България да се раздѣли на три: сѣверна България до Балкана, южна България, която английскитѣ дипломати прѣкръстили Източна Румелия, и Македония, която остава подъ прѣматъ властъ на султана. Сѣверна България се отреди да бѣде автономно княжество, на южна България дадоха една широка административна автономия. Конгре-